

Kirkemøtet 2011

Årsmeldings- orientering

Ved direktør i Kirkerådet Jens-Petter Johnsen

Kjære delegater.

Det er bare et knapt halvår siden vi var sammen sist, og jeg orienterte om året som hadde gått. Dere har alle fått en kortversjon av årsmeldingen, notater om utviklingen av salmebok og om kirkevalg, så jeg vil ikke bruke særlig tid på å fortelle mer om virksomheten i 2010. Jeg vil i dag komme med noen betraktninger over utviklingen i Den norske kirke gjennom en del år, ved å se på tall og tendenser i kirken og til dels i samfunnet. Jeg viser for øvrig til tilstandsrapporten fra Kifo, Stiftelsens Kirkeforskning.

Kostra-tall

”Farvel kirke, farvel Gud” var hovedsak i årets første utgave av magasinet Strek.

Aftenposten fulgte opp med ”Flykter fra kirken” og Dagsnytt 18 inviterte til debatt.

Bakgrunnen var tall over tid som viser nedgang i kirkebesøk, færre som døpes og mindre gudstro blant folk flest.

Tallene kan virke dystre, og biskop Laila Riksaasen Dahl fulgte opp med å oppfordre folk til å ta ansvar ved å komme til kirke, delta og begeistres over det de finner der.

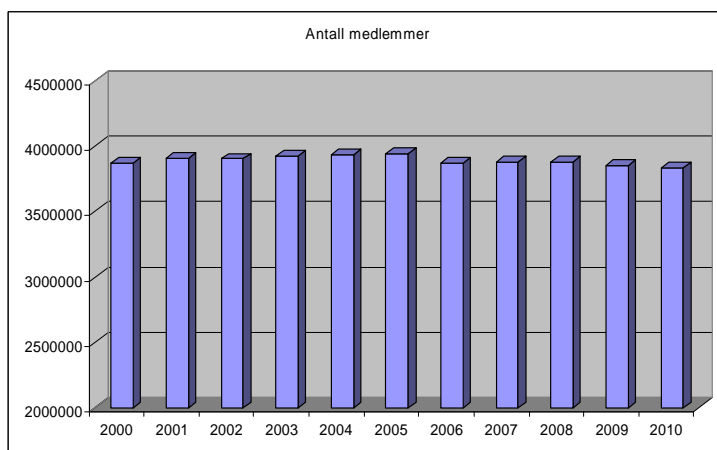
Statistikk sier aldri alt, - og kan brukes til alt, - men ærlig analyse er viktig for å velge gode strategier for fremtiden.

Jeg vil gå litt nærmere inn i hva som faktisk er utviklingen i Den norske kirke, basert på de foreløpige tallene fra Statistisk sentralbyrå (SSB) som kom 15. mars.

Medlemsutviklingen

Antall medlemmer i Den norske kirke

Først og fremst skal det sies at medlemstallene i Den norske kirke er temmelig stabile, drøyt 3,8 millioner mennesker bosatt i Norge, er medlem.

Den marginale nedgangen vi ser fra 2009 til 2010 skyldes i hovedsak oppryddingen i forbindelse med kirkevalget i 2009. Men vi ser at **andelen** av befolkningen som er medlem av Dnk har sunket år for år, fra ca 90 % i 1990 til 78 % i dag.

Endringer handler altså ikke om medlemmer som melder seg ut, men om et samfunn i endring med stort innslag av nye nordmenn, innvandrere med annen tro.

De kirkelige handlinger

Antall medlemmer og kirkelige handlinger

Antall	2009	2010 (estimert)	Endring i pst
Medlemmer	3.848.841	3.835.477	- 0,3 %
Innmeldinger	1.788	1.092	- 38,9 %
Utmeldinger	10.792	6.547	- 39,3 %
Døpte	41.920	40.545	- 2,6 %
Konfirmerte	41.885	41.775	- 0,3 %
Vigsler	10.009	9.513	- 5,0 %
Kirkelige gravferder	38.290	37.803	- 1,3 %

De kirkelige handlinger viser derfor også en nedgang i oppslutningen, når en måler i prosent av befolkningen.

Størst nedgang er det i antall vigsler, men det har også vært en nedgang i antall døpte, og når det gjelder gravferder.

Antall konfirmerte, derimot, ligger på samme nivå som året før.

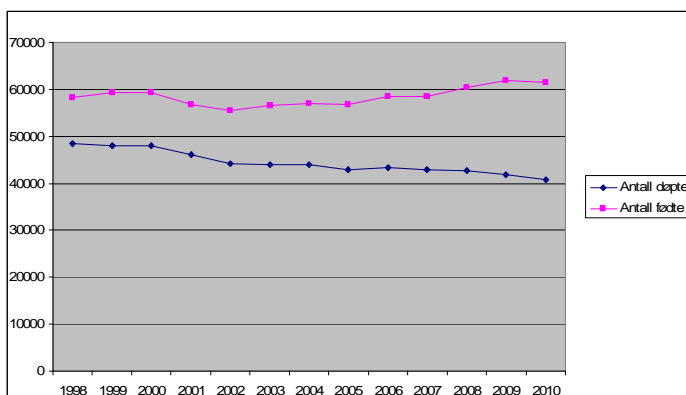
Dåp

KIRKE
NÅ

KIRKEMØTET
2011

Antall døpte i forhold til antall fødte

Færre velger å døpe barna sine.

Det fødes ca 61.000 hvert år, men kun vel 40.500 blir døpt. Vurderer vi dåpstallene i forhold til kirkens medlemmer, viser det seg at medlemmene i stor grad lar sine barn døpe.

Omtrent 90 % av barna der en eller begge foreldrene er medlem, velger kristen dåp i kirken for sitt barn.

Vi gjør også en annen observasjon.

Dåpsfølgene som følger barn til dåp blir stadig større.

Så mye at det faktisk er av betydning for den totale oppslutningen i kirkene.

Det er avgjørende viktig at vi har fokus på dåpstallene.

Fra andre land vet vi at når slike tall bikker under 50 %, er det ikke lenger ”vanlig” eller ”tradisjon” og tallene raser ytterligere ned.

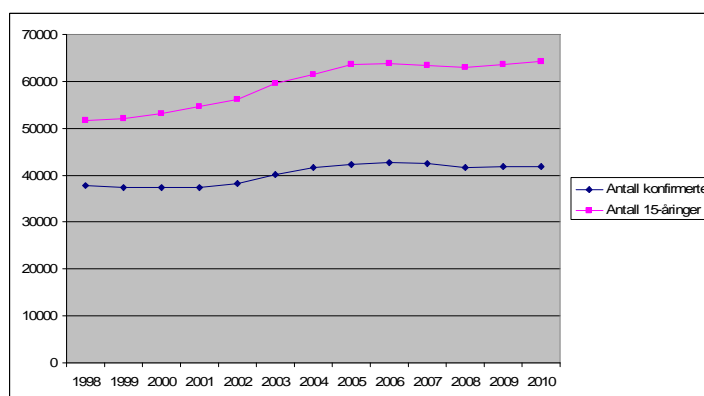
Konfirmasjon

KIRKE
NÅ

KIRKEMØTET
2011

Antall konfirmerte i forhold til antall 15-åringer

Andelen av 15-åringene som konfirmerer seg går ned, men nedgangen er ikke stor. Det er nesten like mange 15-åringene som konfirmeres i dag som for 15- 20 år siden. Konfirmasjon i regi av Human-etisk forbund hadde sitt høydepunkt i 2005 med nær 11 000 konfirmanter, men hadde i fjor knapt 9 900.

Litt konkurranse om 15-åringene har trolig gjort oss bedre på eget, lokalt konfirmasjonsopplegg.

Det setter dessuten ungdom i et reelt valg og bevisstgjør dem i forhold til kirke og tro.

Dette har vist seg å gi oss stabile tall på ungdom som velger kirkelig konfirmasjon.

Og det interessante er igjen – 85 % av de dømte 15-åringene konfirmerer seg i kirken.

Tallene viser at vi har mange prester og kateketer og trosopplærere som gjør en meget god jobb.

Det er avgjørende viktig at vi hele tiden har fokus på dåp og konfirmasjon og strategier for barne- og ungdomsarbeid.

Gudstjenester og gudstjenestedeltakelse

Gudstjenester - deltakelse

	2009	2010	Endring
Gudstjenester totalt	67.000	65.000	- 2,1 %
Gudstjenestedeltakere totalt	6.232.000	6.077.000	- 2,5 %
Gudstjenester søn- og helligdag	50.000	50.000	- 0,9 %
Deltakere søn- og helligdag	4.974.000	4.880.000	-1,9 %
Gudstjenester utenom søn- og helligdag	17.000	16.000	- 5,7 %
Deltakere utenom søn- og helligdag	1.259.000	1.198.000	- 4,8 %

Det totale antall gudstjenestedeltakere har gått ned med 2,5 % og ligger nå i overkant av 6 millioner gudstjenestebesøk i året.

For 10 år siden var antallet rundt 7 millioner.

I snitt er det 98 mennesker til stede på hver søndags- eller helligdagsgudstjeneste.

For ti år siden var tallet 102.

Det er grunn til å se alvorlig på situasjonen.

Men det er altså ikke tomme kirker!

Dersom vi ser litt nærmere på tallene, er det interessante observasjoner.

KIRKE
NÅ

KIRKEMØTET
2011

Antall menigheter med økning eller nedgang i gudstjenestedeltakelsen på søn- og helligdager

Prosent <u>økning</u>	Antall sokn	Prosent <u>nedgang</u>	Antall sokn
0-29 %	647	0-29 %	486
30-59 %	66	30-59 %	62
Over 60 %	28	Over 60 %	28
Antall sokn med økning	Ca 60 %	Antall sokn med nedgang	Ca 40 %

I forhold til i fjor hadde nær 650 menigheter vekst, noen opptil 30 prosent i gudstjenestedeltakelse, mens knapt 490 menigheter hadde tilsvarende nedgang. Nær 30 menigheter hadde en vekst på over 60 %, nøyaktig like mange hadde en like stor nedgang. Og sluttstreken viser at seks av ti menigheter faktisk har økning i gudstjenestedeltakelse! Så selv om det totale antall gudstjenestebesøkende går ned, opplever **flertallet** av landets menigheter vekst.

Dette er spennende tall, for det går altså både opp og ned.

Ikke bare ned!

Forskerne har kommet fram til at de **faste** kirkegjengerne går noe **sjeldnere** enn før, mens de som går **av og til**, går **oftere**. De sistnevnte kommer gjerne i en bestemt anledning, for eksempel utdeling av kirkebok til fireåringen, dåp eller konfirmasjon.

Nå er utfordringen å finne frem til hva som bidrar til at gudstjenestedeltakelsen øker – eller minker – så vi kan finne gode strategier for økt samling om gudstjenesten.

Nattverd

KIRKE
NÅ

KIRKEMØTET
2011

Nattverd

- 2009
 - 29.797 gudstjenester med nattverd
 - 1.114.470 nattverdgjester
- 2010
 - 29.315 gudstjenester med nattverd
 - 1.141.903 nattverdgjester
- Økning på 2,5 prosent i antall nattverdgjester

Antall nattverdbesøkende har gått opp.

For selv om antall gudstjenester med nattverd har gått noe ned, deltok altså 1,1 millioner mennesker i nattverd i fjor, en økning på 2,5 %.

Når flere går til nattverd på tross av at det totale gudstjenestebesøket går ned, kan det være et tegn på at stadig flere kirkegjengere vil være en del av nattverdsfelleskapet, og at nattverden gjøres tilgjengelig for flere.

På bakgrunn av det vi her vet om gudstjenestedeltakelsen kan vi si at vi aldri har vært mer folkekirke enn akkurat nå.

Deltakelsen øker blant de som er på plass en sjelden gang.

Men vi trenger nå også fokus på de som er og har vært mer eller mindre fast kirkeinventar. De som bærer kirkens lokale liv.

Når vi nå får gudstjenestereformen på plass tror jeg det er behov for fokus på forkynnelsen.

En forkynnelse som bygger troen også i voksne mennesker.

En forkynnelse med aktualitet og relevans, men også med bibelsk dybde og forankring.

Den norske kirke var for en ukes tid siden i Kina på offisielt besøk hos Det kinesiske kirkerådet og Tre selv-kirken – og møtte kirkeledere og ikke minst et voksende og levende kirkeliv.

Vi var søndagen til gudstjeneste i en menighet i Nanjing.

2000 mennesker var til stede i kirkerommet og i et titalls rom i bygningene omkring med overføring av lyd og bilde.

Dette var én av fem gudstjenester med like mange til stede hver helg.

Vi lyttet til en times preken på kinesisk uten å forstå et ord.

Etter gudstjenesten spurte vi presten som prekte om han hadde forskjellige prekener til hver av de fem gudstjenestene.

Da fikk vi kjapt svar: Selvsagt ikke!

Hvorfor?

For da ville folk blitt sittende.

De ville ikke ha gått. For de vil ha mer! Trenger mer!

Det er et apropos til vår prekentradisjon - og til oss som er tilhørere.

Vi vil også ha mer – av gudstjenesten – og av forkynnelsen!

Vårt Lands forsidesak 1. april om valgkort med obligatorisk fremmøte på tre gudstjenester for å få stemmerett ved kirkevalget, er en god aprilspøk.

Med mye sannhet mellom linjene.

For uten en gudstjenestefeirende menighet, er vi ingen kirke.

Derfor må vi med frimodighet som kirke si til folk flest:

- Ta kirken i bruk!
- Se hva som skjer!
- Gjør kirken til din!

Konsserter og kulturvirksomhet

Det vil være galt å måle vår kirkevirkelighet bare på gudstjenesteopplutningen.

Den ukentlige aktiviteten i menighetene er stor både for barn, unge og voksne, familier og enslige.

Det er mye Guds tjeneste også ellers i uken – både i regi av menigheter og organisasjoner.

Vi har dessverre ikke gode tall på dette.

Kor – konsserter - kultur

	2006	2007	2008	2009	2010
Kor for voksne	817	775	806	744	
Kormedlemmer	17 798	17 006	17 351	16 741	
Konsserter/kulturarr.	7 351	7 454	8 246	10 970	11 616
Deltakere konsserter	788 290	751 033	849 359	1 190 345	1 266 741
Deltakere andre kulturarr.				201 618	63 532

KIRKE
NÅ

KIRKEMØTET
2011

Men i år har vi fått skikkelige tall på konsserter og kulturarrangementer.

Antall konsserter og kulturarrangement har **økt** fra nær 11 000 til vel 11 600, det vil si nesten 6 %.

Antall deltakere på konsserter har økt fra 1,2 millioner til 1,3 millioner - kirken er uten tvil en viktig kulturarena!

Den kirkelige konsertvirksomheten overstiger Rikskonsertenes antall.

Ofringer

Kirkeofringer - givertjeneste

**KIRKE
NÅ**

	2008	2009	2010	endr 2009/10 i prosent
Kirkeofringer totalt	259 mill	260 mill	299 mill	15,0
Offer/kollekt	133 mill	130 mill	141 mill	8,0
Givertjeneste	46 mill	49 mill	57 mill	16,7
Andre innsamlinger	80 mill	81 mill	101 mill	25,1
Misjons- organisasjoner			428 mill	

KIRKEMØTET
2011

Det kom inn i kirkeofringer, kollekter, givertjeneste og andre innsamlinger i 2010 på nesten 300 mill. kroner.

Dette er en økning på 15 % fra året før.

Dette forteller mye om menighetenes engasjement for å nå ut med evangeliet, og økt giverglede i mange menigheter.

Tallene viser at det ved hver gudstjeneste på søndager og helligdager ble samlet inn 2.900 kroner, eller at hver deltaker i gjennomsnitt gir kr 29.

Sammenlignet med hva mange andre kirkesamfunn samler inn er de 29 kronene per gudstjenestedeltaker lite.

Men dette er ikke hele bildet av givergleden til gudstjenestedeltakerne.

For en stor del av disse gir støtte til ulike organisasjoner for misjon, ungdomsarbeid og bistandsarbeid.

De store organisasjonene med Misjonssambandet og Misjonsselskapet i spissen, mottar årlig nesten 430 millioner kroner i givertjeneste og testamentariske gaver.

Om menighetsrådsmedlemmene

Menighetsrådene er grunnstammen i Den norske kirke – uten lokalt engasjerte mennesker som har hjerte for sin kirke og sin menighet er ikke kirken mulig å drifte.

Om lag 7500 mennesker sitter i menighetsråd

I januar i år fikk vi mer eksakt kunnskap om hvem disse tillitsvalgte er, og hvordan de opplever å være valgte beslutningstakere i sin lokale kirke.

Kifo foretok en spørreundersøkelse bestilt av Kirkerådet.

Trivsel

Trivsel	2011	2001
godt eller meget godt	67%	60%
midt på treet	22%	30%
dårlig eller svært dårlig	8%	10%

Sammenlignet med den ti år gamle Trivsels- og motivasjonsundersøkelsen i regi av Kirkerådet og KA Kirkelig arbeidsgiver- og interesseorganisasjon, ser vi at trivselen er økende.

Flere trives godt med vervet enn tidligere.

Færre trives dårlig enn for ti år siden.

Hvor ofte i kirken

Hvor ofte går du i kirken?	2011
flere ganger i måneden	46%
ca. en gang i måneden	24%
noen ganger i året	25%
1-2 ganger i året	3%
sjeldnere enn en gang i året	1%

Menighetsrådsmedlemmene er hyppige kirkegjengere, 70 % er innom hver måned, og bare 4 % er to eller færre ganger i året. Rådsmedlemmene har stort sett sterk kirkelig tilknytning, med høy grad av deltakelse i og identifisering med menighetens virksomhet og tradisjonelle kristne trosforestillinger.

Om gudstro

Flere undersøkelser har spurt etter gudstro i den norske befolkningen.

Hvilke utsagn gir best uttrykk for hva du tror om Gud?	2011 (menighetsråds- medlemmer)	Folkekirke 2000 (bare kirkens medlemmer)	Religion 2008 (hele befolkningen)
Jeg vet at Gud virkelig finnes, og det er jeg ikke i tvil om	59%	20%	15%
Selv om jeg er i tvil, føler jeg at jeg tror på Gud	29%	25%	29%
Jeg tror ikke på noen personlig Gud, men jeg tror det finnes en høyere makt	6%	28%	24%
Jeg vet ikke om det finnes noen Gud, og jeg tror ikke det er noen måte en kan finne det ut på	3%	-	14%
Jeg tror nok på Gud enkelte ganger, men andre ganger gjør jeg det ikke	2%	11%	
Jeg tror ikke på Gud	1%	11%	18%

Sammenstiller en vår undersøkelse blant menighetsrådsmedlemmene med Folkekirke 2000, en undersøkelse blant alle medlemmene i Den norske kirke, og Religion 2008, en undersøkelse blant hele befolkningen, vises det tydelige forskjeller.

Det er ikke overraskende en langt større tro på Gud blant rådsmedlemmene enn blant kirkemedlemmer og befolkningen for øvrig.

Når hele folket blir spurt, sier et flertall på 40 % at de tror på (en personlig) Gud. Men her er det viktig å ta med forbeholdet om at en del av den samlede befolkningen ikke nødvendigvis definerer gud som den kristne Gud.

Tallene overfor er et tegn på et samfunn i endring. Forskernes tall fra -91 og fram til -08 viser en sterk økning av ikke- troende, i løpet av 17 år har gruppen nær doblet seg fra 10 til 18 %.

Prester og jubileum

Det er i år 50 år siden ordinasjonen av Norges første kvinnelige prest - Ingrid Bjerkås i Berg og Torsken sokn i Troms.

Det er i dag omtrent 25 % kvinnelige prester – for ti år siden var andelen 15 %.

Det er et flertall av kvinner på de teologiske studiene.

I dag er nær 40 % av prestene over 55 år.

Det innebærer at det i løpet av 10-15 års tid vil bli stor mangel på prester dersom vi ikke lykkes med rekrutteringstiltak.

En arbeidsgruppe i regi av departementet har lagt fram en tiltaksplan som inneholder en rekke tiltak for å demme opp for en fremtidig prestekrise.

Det er i lokalmiljøet 18-19 åringene velger utdanningsvei.

Det er i lokalmenigheten ungdommene kan utfordres til prestatjeneste.

Det er prester som best kan utfordre til å bli prest!

Og så må det settes i gang mange andre tiltak, men det er lokalt dette skjer.

Kirkerådet ønsker å spille en aktiv rolle når det gjelder å koordinere og ta initiativ til tiltak for rekruttering til kirkelige stillinger.

Trosopplæring

Trosopplæringsreformens målsetting om en systematisk og sammenhengende trosopplæring for alle døpte mellom 0 og 18 år innebærer store muligheter og mye aktivitet i lokalmenighetene.

Det er i 2010 rapportert inn ca. 3000 tiltak fra menighetene som mottok trosopplæringsmidler. Nesten hundre tusen barn og unge, og over 14.500 frivillige medarbeidere deltok på disse tiltakene.

Tårnagenthelg ble en ubetinget suksess fra første stund.

627 menigheter gjennomførte Tårnagentsamlinger og anslagsvis 10.000 8-åringer var agenter som løste mysterier og feiret gudstjeneste i sin lokale kirke.

Ikke minst syntes mediene Tårnagent var verdt omtale, 864 oppslag i papir og nettaviser handlet om Tårnagenthelg.

Også samiske barn tar del i de nevnte tiltakene i trosopplæringen .

I flere menigheter arbeides det aktivt med å tilpasse og utvikle tiltak for en samisk virkelighet med hensyn til språk og tradisjoner – både kirkelige og kulturelle.

Plan for samisk trosopplæring forventes å stimulere til fortsatt videreutvikling av metoder og materiell for samisk trosopplæring, ikke minst på samiske språk , hvor det fortsatt er udekkede behov.

Tall fra menighetenes rapporter viser at vel halvparten av de inviterte deltok i trosopplæringstiltak i 2010.

Oppslutningen om de tidsavgrensede tiltakene i trosopplæringen øker etter hvert som tilbudene blir kjent.

De aller fleste menighetene samarbeider med barne- og ungdomsorganisasjoner om trosopplæringen.

Organisasjonene er vesentlige bidragsytere både når det gjelder materiell- og metodeutvikling, leirtilbud og kursopplegg for ledere.

Gjennom samarbeid om tidsavgrensede tiltak i menigheten blir barn og unge kjent med kontinuerlige tilbud som organisasjonene driver.

Kontinuerlig barne- og ungdomsarbeid er viktig trosopplæring, både for menighetene og i særdeleshet for de barna og ungdommene som tar del i det.

Omdømme og brukererfaring

Jeg vil avslutte med å trå utenfor kirkens indre liv, og si noe om hvordan vi oppfattes av brukerne.

Direktoratet for forvaltning og IKT (Difi) sin store innbyggerundersøkelse ble offentliggjort under Kirkemøtet i november i fjor.

Brukertilfredsheten med en rekke offentlige tjenesteytere var undersøkt, og Den norske kirke hevdet seg helt i toppen.

Resultatet var en enestående og svært oppmuntrende anerkjennelse av den måten kirkelig ansatte møter folk på.

Dette er en god attest til prester og andre medarbeidere i kirken.

Og kirkens diakonale arbeid er utvilsomt et viktig bidrag for å vise kirkens sanne ansikt, et kjærlighetens ansikt.

De som hadde vært i kontakt med Den norske kirke i løpet av det siste året, sa at det var **svært godt fornøyd** med de ansattes evne til å behandle dem med respekt.

De var også svært godt fornøyd med de ansattes evne til å gi støtte og omsorg, og deres evne til å lytte, gi råd og veiledning, til å forklare ting.

Ikke minst var de ansatte svært imøtekommende.

Samme uka som Kirkemøtet gikk av stabelen i Tønsberg, utførte Mindshare en annen type undersøkelse for Kirkerådet.

Kanskje var det en spesiell uke.

Undersøkelsen tar temperaturen på kirkens omdømme blant folk flest, og her får kirken sitt pass påskrevet.

Inntrykket kan best beskrives som lun kent.

Én av tre oppgir at de har et dårlig inntrykk av kirken.

Samlet sett uttrykker 60 prosent seg mer eller mindre negativt eller kritisk om kirken, mens 37 prosent er mer entydig positive i sine karakteristikk.

De spurte kunne krysse av inntil fem ord de syns karakteriserer Den norske kirke.

Tradisjonsrik fikk flest stemmer.

På de neste plassene kom trangsynt, fordomsfull og ekskluderende.

Honnørord som åpen, raus, varm, engasjerende og tjenende fikk færre stemmer.

Dette rimer dårlig med den entydig positive vurderingen kirken får i innbyggerundersøkelsen.

Kan dette handle om at de som faktisk er i kontakt med kirken og møter dens ansatte og frivillige medarbeidere, får sin oppfatning av kirken korrigert?

En slik sammenheng er ikke undersøkt.

Den kan ha noe for seg, men det er grunn til å tro at bildet er mer sammensatt.

En fordom eller et dårlig inntrykk lar seg ikke uten videre korrigere ved egen positiv erfaring.

Ofte tolkes dette som unntak.

NRKs publikum fikk et eksempel på dette i Dagsnytt atten for tre uker siden, der

Misjonssambandets profilerte informasjonsleder, Espen Ottosen, uttrykte sterk skepsis til Den norske kirke og dens ledere.

Samtidig hadde han behov for å uttrykke at ”Akkurat der jeg bor, er det en kjempeflott prest!” Det er nettopp dette inntrykket vi tror mange sitter med: Det bildet media med rette eller urette tegner av kirken og dens ledere, skaper ofte avstand og motstand. Mens den lokale presten og kirkestaben er trivelige folk de støter på i butikken eller på foreldremøte – og er som folk flest.

Er et godt omdømme viktig for kirken?

Både ja og nei.

Nei, fordi popularitet eller tabloid omfavnelse aldri kan bli målet på kirkens relevans og nærvær i menneskers liv.

Men ja fordi kirkens omdømme er viktig i den grad det oppmuntrer eller hindrer folk i å oppsøke kirken.

Et negativt omdømme er et problem når det skygger for evangeliet.

Når det dårlige ryktet går foran, når negativ omtale av oss som kirke gjør at mennesker ikke kommer for å møte Jesus, er dette et problem.

En negativ omtale kan svekke de kirkelig ansattes frimodighet, glede og trygghet i arbeidet. Den gode jobben som de og kirkens mange tusen frivillige medarbeidere beviselig gjør, fortjener godord og offentlig anerkjennelse.

Jeg viste tidligere en ordsky med adjektivene folk med negativ oppfatning av kirken forbinder oss med.

Trangsynt og fordomsfull er ikke merkelapper vi skal verne om.

Det skal vi derimot gjøre med beskrivelsene som er positive til Den norske kirke.

Tradisjonsrik, trygg, troverdig, åpen og varm.

Dette er ord vi ønsker å assosieres med, og ikke bare vil vi oppfattes sånn, vi skal også være det.

Et sted for de gode tradisjoner, trygt for store og små, troverdig i budskap og handling.

Vi skal være en åpen og varm kirke.

I Den norske kirkes visjonsdokument står det at vi vil være bekjennende, tjenende og misjonerende og åpen folkekirke. Lykkes vi med å være slik vi har visjoner om å **være**, og videre vise at det er slik vi faktisk **er**, da trenger vi verken frykte for kirkens omdømme eller tomme kirkebenker.

Da **er** vi i Kristus, nær livet.

Da er vi en kirke med Kristus ved menneskers side.

Til slutt tilbake til Kina, til Cunming sør i Kina.

Vi besøkte et 3-årig bibelseminar som utdannet prester og ledere til kirken.

Vi var inne i en av forelesningene og spurte ut i rommet: Hvorfor går dere her?

Vi får et tydelig svar fra en som måte være tjue år eller noe slikt. – Jeg er den eneste kristne i min familie og i min landsby. Jeg går her for å lære om Bibelen og Jesus slik at jeg kan reise tilbake til min familie og landsby og fortelle dem om Jesus!

Bekjennende, tjenende og misjonerende!